

— Азъ ви съжалъвамъ, казалъ агата и отджлечилъ са.

— Не, не, тая работа не може да са свърши така, извикалъ дѣдо Либентъ, когато той чулъ що говори агата. — Кжлна ви са въ името на сичките свѣтие, че Лида ще бѣде жена на моиятъ синъ и моя снаха, или азъ да не бѣда Либентъ, а голомѣхъ.

Лицата на двата младоженека са засвѣтили отъ радостъ; но изведнашъ пакъ добили по-напрежното си выражение, когато кадиятъ проговорилъ: „По законътъ Павлинъ е длженъ да заплати Хаджи Генчу петъ хилѣди гроша; а Хаджи Генчо трѣба да земе момичето си и да прави съ него щото иска. Момичето е само годено. Развѣжете Павлину ржцете, казалъ той на сейменете, които стоѣле при вратата. И сждопроизводството са свършило.

Лида и Павлинъ стоѣле, като убити; на лицето имъ са отражало голѣмо страдание;